ప్రసాది రాయి

చంద్రావళి సుదర్శన్

సాయంత్రం ఏడు గంటలకు జరగబోతున్న మహిళామండలి మీటింగుకు తయారవుతోంధి జ్యోతి ఆమె మహిళా మండలి సెక్రటరీ!

అద్దం ముందర నిలబడి ముడి సరిగ్గా వచ్చిందో లేదో చూసుకుంది డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ సొరుగులోంచి చీరకు మ్యాచ్ అయే నెయిల్ పాలిష్ తీసుకుంది

జ్యోతి భర్త రాజారావు పి డబ్ల్యు డి లో అసిస్టెంట్ ఇంజనీర్‌గాపని చేస్తున్నాడు వారి ప్రధమ సంతానం సతీష్‌కు ఏడేళ్లు కాన్వెంట్‌లో రెండవ తరగతి చదువుతున్నాడు రెండవది ప్రియ ఐదేళ్ల-వయస్సు, యు కె జి చదువుతోంది

మమ్మీ! అంటూ వచ్చాడు సతీష్ జ్యోతి దగ్గరకు వాడి చేతిలో ఏదో పుస్తకం వుంది వెనకాలే ప్రియ వచ్చింది చేతిలో బ్రెడ్‌స్లైస్‌తో

ఇద్దరూ స్కూల్ డ్రెస్‌లోనే వున్నారు టైలు వూడిపోయి, తెల్లని చొక్కాలు మాసిపోయి రేగిన జుట్టుతో వున్న వాళ్లని చూడగానే జ్యోతికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది

మా మిస్ డైరీలో ఏదో వ్రాసింది, చూడు మమ్మీ! అన్నాడు సతీష్

రోజూ బ్రెడ్ వద్దు మమ్మీ! నాకు జంతికలు కావాలి! అంది ప్రియ

జ్యోతి వినిపించుకోలేదు గట్టిగా రామూ! అని పిలిచింది

పని కుర్రాడు రాము పరిగెత్తుకుని వచ్చాడు

ఏమిటి వీళ్ల అవతారాలు యిలా వున్నాయి? స్కూల్ నుంచి రాగానే స్నానం చేయించమని ఎన్ని-సార్లు చెప్పాను నీకు? ఇప్పుడు మా ఫ్రెండ్స్ వస్తే యిలాగేనా వీళ్లు వుండేది వెళ్లు వెళ్లి స్నానం చేయించు

తల్లి కేకలకు బయపడి సతీష్ ప్రియ రాము వెంబడి వెళ్లిపోయారు

మరో ఇరవై నిముషాలలోనే వారికి స్నానం చేయించి తీసుకొచ్చాడు రాము వాళ్లకు తలదువ్వి, పౌడరువేసి, బీరువాలో నుండి హాండ్ బ్యాగ్ తీసు-కుంటున్న జోతి నుద్దేశించి అన్నాడు రాము

గుడ్డలు యివ్వండమ్మా!

బీరువాలో నుండి గుడ్డలు తీసి మంచం మీద వేసింది జ్యోతి

ఇంతలో బయట ఏదో కారాగిన చప్పుడైంది

రివ్వున పరుగెత్తింది జ్యోతి

రివ్వున పరుగెత్తింది జ్యోతి

తల్లి వచ్చిన వారిని ఆహ్వానించడమూ, అందరితో గలగలా నవ్వుకోవడమూ వినపడుతూనే వున్నాయి సతీష్‌కి

తల్లి ఎక్కడ వెళ్లిపోతుందో నన్న భయం వుంది వాడికి అందుకే షర్టు గుండీలు సరిగ్గా వేసుకో-కుండానే పరుగెత్తుకొచ్చాడు హాల్లోకి

అంతా సోఫాలు ఆక్రమించుకొని యున్నారు వారి మధ్యన కూర్చొని యున్న జ్యోతి దగ్గరకు వెళ్లాడు సతీష్

మమ్మీ! ఫోర్ లైన్స్ బుక్స్ తెలుగు యింగ్లీష్ కొనమంది మా మిస్! ప్లీజ్! కొనివ్వు మమ్మీ! తల్లి చేయి వూపుతూ జాలిగా అడిగాడు సతీష్

అంత వరకూ నవ్వుతున్న జ్యోతి ముఖం అప్ర-సన్నంగా మారింది పక్కనున్న ఆవిడతో అంది యిలా-

"అబ్బబ్బ! ఈ కాన్వెంట్ చదువులు లేకుంటే పీడాపాయేగానీ నా ప్రాణం తీసేస్తున్నాడు వెధవ! రోజుకో రకం పుస్తకం! రోజుకోరకం పెన్సిలూ! ఇంతింతడబ్బుకట్టి చేర్పిస్తున్నామా, ఉదయం

నుంచి సాయంత్రం వరకూ అక్కడే అఘోరిస్తారా! మళ్ళీ రాగానే మొదలు, అంతగా పొద్దస్తమానమూ ఏం చదువుంటుందో? వూరికే పిల్లల ప్రాణాలు తోడేస్తుంటారు"

"నిజమే మరి! అసలు ఈ కాన్వెంట్ స్కూల్స్ అన్నీ ఓ వ్యాపారం అయిపోయాయనుకో! అంది పక్కనున్న ఆవిడ

మరొక నారీమణి అందుకొంది

ఆ మాట కొస్తే జ్యోతీ! మనమంతా కాన్వెంట్ స్కూల్స్‌లో చదివామా? మనకు చదువు రాలేదా! డిగ్రీలు తీసుకోలేదా!" అతిశయంగా వుంది ఆమె కరం

అంతా కలిసి సతీష్‌ని మరిచి పోవటంతో వాడు మళ్ళీ మమ్మీ! అన్నాడు

విసుగ్గా చూసింది జ్యోతి

సరేలేరా! ఉదయమే కొని యివ్వమని రామూతో చెబుతాలే!

ఉదయం కొనిస్తే నేనెప్పుడు రాసుకునేది? నాకు టైం వుండదు రాయకపోతే మా మిస్ కొడుతుంది!"

ఏం కొట్టదులే బాబూ! మీ హెడ్ మిస్సెస్ మా మహిళా మండలి కొస్తుంది కదూ! అప్పుడు చెబుతాంలే! వెళ్ళి ఆడుకో!

ఒక లావు పాటావిడ సతీష్ బుగ్గ సాగదీస్తూ అంది

సతీష్ నిరాశతో తలవాల్చుకుని వెళ్ళిపోయాడు

కొట్టిందా! ఎందుకు? అపనమ్మకంగా అడిగింది జ్యోతి

గట్టిగా కొట్టింది!' మళ్ళీ చెప్పాడు సతీష్

పుస్తకం కొనుకొలేదని కొట్టింది!"

కొనుక్కోనంత మాత్రాన కొట్టడమేనా! ఇంట్లో నేను కూడా ఒక దెబ్బ వేయను ఇంతింత కట్టి కాన్వెంట్స్‌లో చేర్పించే దెందుకు! ఇలా కొట్టి పంపించేందుకా? ఇంత మాత్రం దానికి ఏదో తెలుగు స్కూళ్ళో పారేస్తే పోయేదిగా!'

అదే నేనూ అంటున్నాను నేను ఐదు వేలకు కూడా పునాదులు వేయించిన రోజులున్నాయి ఇంకా యిల్లంతా కట్టాలి పునాదికే పాతిక వేలవుతే ఎలా? ఓ పదిహేను వేలల్లో అయ్యేటట్లు చూడు!

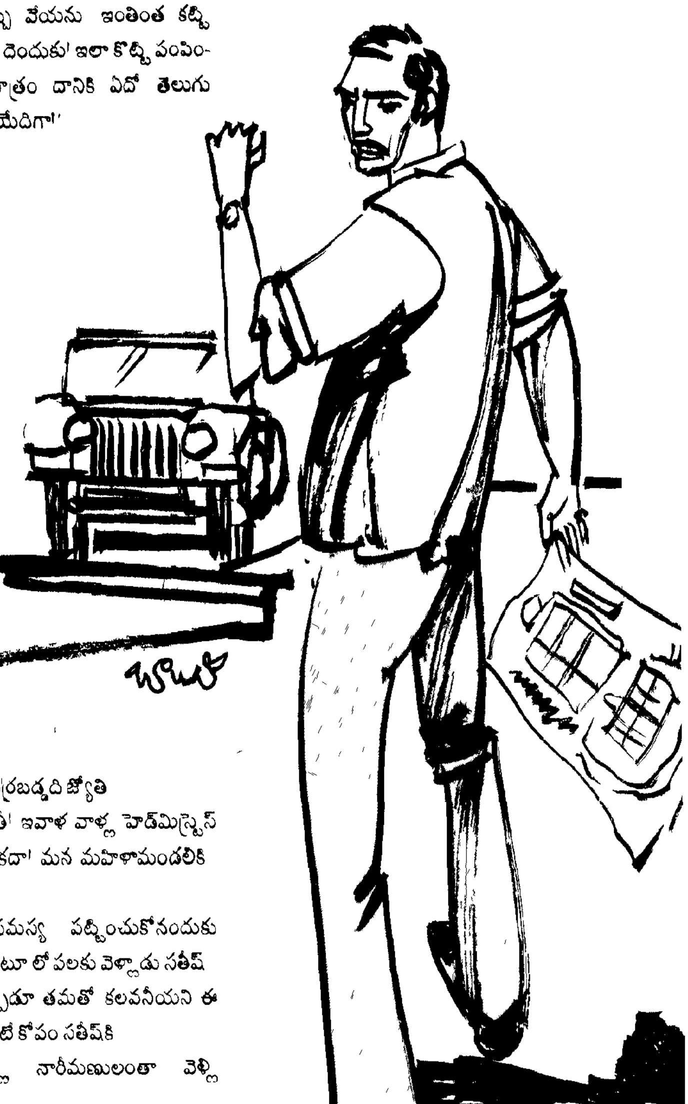

రామూ! వంట మనిషి వెళ్ళి పోయాక జాగ్రత్తగా తలుపులు వేసుకో అయ్యగారు యివాళ రారుగానీ పిల్లలకిఅన్నంపెట్టేసి నువ్వు తినేయ్!

గబగబా చెప్పేసి వెళ్ళి పోయింది జ్యోతి

తల్లి వెళ్ళి పోయిన తరువాత కాసేపు టి వి చూశాడు సతీష్ సరిగ్గా రాలేదు టి వి తర్వాత రాము అన్నం తినిపించాడు ఏం తిన్నారో ఏమో యిద్దరూ అలాగే సోఫాలో నిద్రపోయారు

పిల్లల్ని యిద్దర్నీ తీసి మంచం మీద పడుకోబెట్టాడు రాము

*　　　*　　　*

ఉదయం పిల్లలు స్కూలుకు వెళ్ళే సమయానికి జ్యోతి లేవనేలేదు పుస్తకాలు కొనలేదని నసుగుతూనే వున్నాడు సతీష్ డబ్బులేదు రామూ దగ్గర జోతిని లేపేందుకు ధైర్యం చాలలేదు సాయంత్రం తప్పకుండా కొనిపెడతానని నచ్చచెప్పి రిక్షా ఎక్కించేశాడు రాము పిల్లల నిద్దరినీ

తిరిగి సాయంత్రం సతీష్ యింటికి వచ్చేసరికి, తల్లీ మహిళా మణులంతా హాల్లోనే సమావేశమై కనపడ్డారు తల్లిని చూడగానే దుఃఖం ముంచుకు వచ్చింది సతీశ్‌కు

మమ్మీ! మా మిస్ స్కేల్‌తో కొట్టింది నన్ను!" ఏడుస్తూ చెప్పాడు

కోపంతో ముక్కు ఎర్రబడ్డది జ్యోతి

బాధ పడకు జ్యోతీ! ఇవాళ వాళ్ల హెడ్‌మిస్ట్రెస్ రంగలక్ష్మి వస్తుంది కదా! మన మహిళామండలికి చెబుదాంలే!

తన అసలు సమస్య పట్టించుకోనందుకు మనసులో విసుక్కుంటూ లోపలకు వెళ్ళాడు సతీష్

తమ తల్లిని ఎప్పుడూ తమతో కలవనీయని ఈ ఆడవాళ్ల గుంపు అంటే కోపం సతీష్‌కి

మరి కాస్సేపట్లో నారీమణులంతా వెళ్ళిపోయారు

*　　　*　　　*

ఆ మరుసటి రోజుమాత్రం పుస్తకాలు కొనుక్కొనే వెళ్ళాడు సతీష్

ఇంటి దగ్గర జ్యోతిలేదు స్నేహితురాలి పెళ్ళికి వెళ్ళింది మరురోజు సాయంత్రానికిగానీ రాదు

రాజారావు క్యాంప్ నుండి వచ్చాడు

ఇటీవలే స్థలం కొనుకొన్నాడు రాజారావు దానికి పునాదులు తీయాలని కాంట్రాక్టరుతో మాట్లాడుతున్నాడు

"పునాదులు, కట్టడాల విషయం తమకు తెలియందేముంది సార్! ఇరవైఐదు వేలవుతుంది!"

అంటున్నాడు కంట్రాక్టరు

సరేసార్! మీ యిష్టం! కాని యింటి కంటె ముందు పునాదే ముఖ్యం! పునాది గట్టిగా పడితేనే యిల్లు గట్టిగా నిలిచేది

నాకు తెలుసులేవోయ్!

అప్పుడే వేలాడేసుకున్న ముఖంతో యింటిక వచ్చాడు సతీష్ వెనకాలే ప్రియ! ఎంత మాత్రం హుషారు లేదు ముఖంలో సప్త సామ్రాజ్యాలూ కోల్పోయినంత దీనంగా వున్నాడు

అదేమిట్రా అలా వున్నావేం?

యాదాలాపంగా అడిగాడు రాజారావు

తండ్రి అడగడమే తరువాయి తండ్రిని చుట్టుకుని బావురుమన్నాడు సతీష్

కంగారు పడ్డాడు రాజారావు

ఏమయింది బాబూ! అంటూ ఎత్తుకున్నాడు

మా మిస్ నాతో మాట్లాడడంలేదు డాడి!

వెక్కుతూ చెప్పాడు సతీష్

ఓస్, అంతే కదా! రేపు మాట్లాడుతుందిలే!

తేలిగ్గా చెప్పాడు రాజారావు

కాదు డాడీ! అసలు నా హోం వర్కు చూడలేదు నన్ను పోయమ్ చదవమనలేదు నాకు హోం వర్కు కూడా యివ్వలేదు డాడీ! నువ్వు నా దగ్గరకు రావద్దు అనేసింది

ఏం చేశావు నువ్వు? ఎవరినైనా కొట్టావా?

లేదు డాడీ!

మరి, ఏదన్నా టిస్టు ఎగ్గొట్టావా?

"లేదు డాడీ! ఇవాళ టిస్టు కూడా రాశాను నాకు మార్కులు యివ్వలేదు ఇచ్చి వుంటే పస్టుమార్కు నాకే వచ్చి వుండేది ఆ రవికి రాక పోయేది

"సరే. రేపు వచ్చి మీ మిస్ నడుగుతాలే!

రాజారావు వస్తానని ప్రామిస్ చేసే వరకూ వదిలి పెట్టలేదు సతీష్ ఆవేళంతా పిల్లల్ని చూసుకున్నాడు రాజారావు

* * *

ఉదయాన్నే పిల్లల్ని జీపులో కూర్చుండ బెట్టుకుని స్కూలుకు తీసుకెళ్లాడు రాజారావు అప్పటికింకా హెడ్ మిస్ట్రెస్ రాలేదు సతీష్ వాళ్ల క్లాసులోకి వెళ్లాడు రాజారావు

పిల్లల్ని సైలెన్సుగా ఉండమని హెచ్చరిస్తోంది వాళ్ల మిస్ శాంతి

రాజారావుని చూసి తొట్రుపడి నమస్కారం చేసింది సతీష్ 'మిస్'కి గుడ్‌మార్నింగ్ చెప్పి వెళ్లి తన ప్లేసులో కూర్చునాడు

వచ్చేడే కాని ఎలా మొదలు పెట్టాలో తోచలేదు రాజారావుకి

"మావాడిని నిన్న మీరసలు పలకరంచలేదుట, వాడు చాలా ఫీలయ్యాడు" అన్నాడు చివరికి

గొప్పవాళ్ల పిల్లల్ని పలకరించటం ఎందుకండీ! ఎటొచ్చి ఏదైనా తప్పుగా మాట్లాడితే మా ఉద్యోగాలు వూడతాయి అందుకనే మీ అబ్బాయిని పట్టించుకోలేదు

ఆ అమ్మాయి గొంతులో వినబడుతున్న వ్యంగ్యానికి రాజారావు తెల్లబోయాడు

ఏమిటి మీరనేది?

"ఉన్నమాటే! మీ అబ్బాయికి ఫోర్‌లైన్స్ నోట్ బుక్ తెచ్చుకోమని వారం రోజులుగా చెప్పాను కానీ తెచ్చుకోలేదు అందుకని మొన్న ఓ దెబ్బ వేశాను ఇక్కడ మీ పిల్లలు చదువుకోడానికి వచ్చినప్పుడు, ఇక్కడ మేము తిట్టినా కొట్టినా పడాల్సిందే! అంత మాత్రం దానికి మీ మిసెస్ హెడ్ మిస్ట్రెస్‌తో కంప్లయింట్ యిస్తారా? ఇక్కడ మేము వుండేది ఎందుకు?

కుటుంబ కలహాలకు కారణం?

కుటుంబ కలహాలు ప్రపంచంలోని అన్ని సమాజాలలోనూ సహజం. జపాన్ ఇందుకు మినహాయింపేమీకాదు పాఠశాలల్లో చదువుకొంటున్న పిల్లలు ఇద్దరు ముగ్గురు ఉండి, 30 – 45 ఏళ్లలోపు గల 300 మంది జపాన్ గృహిణులల్లో ఇటీవల అభిప్రాయ సేకరణను నిర్వహించారు గతానికీ, ఇప్పటికీ కుటుంబ కలహాలలో ఏమైనా వ్యత్యాసం ఉన్నదా? అని అడిగినప్పుడు 45 శాతం మంది గృహిణులు ఉన్నదని సమాధానమిచ్చారు కుటుంబంలో పిల్లలు మొదలుకొని పెద్దల వరకూ అంతా తమ తమ ప్రయోజనాలను సమర్థించుకొంటారని 37 శాతం మంది పేర్కొన్నారు

జపాన్‌లో 99 శాతం కుటుంబాలలో కలహాలు సంభవిస్తుంటాయని సర్వేలో వెల్లడైంది పిల్లల్లో కలహాలు చాలా ఎక్కువగా (92 7 శాతం) సంభవిస్తుంటాయి తల్లిదండ్రులలో 88 3 శాతం, తల్లికీ, పిల్లలకు 80 3 శాతం, తండ్రికీ, పిల్లలకూ 44.3 శాతం ఉంటున్నాయి పిల్లల పోట్లాటలను తాము పట్టించుకోమని యిటువంటి కలహాలు వారి మానసిక అభివృద్ధికి అవసరమనీ 70 శాతం మంది తల్లులు అభిప్రాయపడ్డారు తల్లిదండ్రుల మధ్య తరచుగా కలహాలు రావడానికి కారణం పిల్లలు (37.7 శాతం) భార్యా లేక భర్త స్వభావం (30 శాతం) ఇంటి వ్యవహారాల నిర్వహణ (10 శాతం) తనకు కావలసినది జరిగి తీరాలని కుటుంబంలో ప్రతి ఒక్కరూ పట్టుబడతారని సర్వేలో వెల్లడైంది ఆ ఏకపక్ష వైఖరే కలహానికి దారితీస్తుంది అసలు కలహాలే ఉండకూడదు అన్న ఆలోచనను 70 శాతం మంది వ్యతిరేకించారు. (జ. వా)

పునాదిరాయి

చదువు చెప్పడానికిగానీ పిల్లల్ని వూరికే కూర్చోబెట్టడానికి కాదే! ఇక్కడికి అందరూ గొప్పవాళ్ల పిల్లలే వస్తారు అందర్నీ ముట్టుకుంటే కందిపోతారన్నట్లు చూసుకోడానికి మేమేం మీరు పెట్టిన

ఆయాలము కాదు మేము యిక్కడ చదువు చెప్పడానికి జీతం తీసుకుంటున్నాం కానీ పిల్లల బాగోగులు చూడడానికి కాదు అది కేవలం మీ బాధ్యత!

శాంతి ఉపన్యాసం యిస్తుండగానే ప్రియను వెంట బెట్టుకుని ప్రియా వాళ్ల మిస్ ప్రమీల వచ్చింది

మీరేనా ప్రియ నాన్నగారు? అంటూ అడిగింది ప్రమీల

తల వూపాడు రాజారావు

నిన్న హెడ్ మిస్ట్రెస్ నన్నుకూడా మందలించింది మీ పిల్లల్ని జాగ్రత్తగా చూసుకోమని అప్పటి నుండీ నేనే మిమ్మల్ని కలుద్దామని అనుకొంటున్నాను పిల్లల్ని జాగ్రత్తగా చూసుకోవలసింది మేము కాదండీ మీరు! మీ ప్రియ కొద్దిగా కారం తగిలితే అన్నం తినదు మీకు తెలుసా! ప్రతిరోజూ అన్నం తినదు తర్వాత ఆకలి అని ఏడుస్తుంటే నేను ఎన్నోసార్లు బిస్కట్స్ తీసి యిచ్చాను పోనీ డబ్బు తెచ్చుకో సతీష్' అంటే బయట అమ్మే వస్తువులు కొని తింటే మా మమ్మీ తిడుతుంది అంటారు ఇక్కడేం ఈగలు ముసిరేవేవీ లేవే! స్కూల్ యాజమాన్యంతోనే ఆ షాప్ నడుస్తోంది అందులో బిస్కట్స్ వుంటాయి అంతే కదా! అవి తిన్నంతలో ఆరోగ్యమేమైపోతుంది? అంతా కొనుక్కుని తింటూ వుంటే మీ పిల్లలు చూస్తూ వుంటారు ప్రియకెప్పుడూ జలుబే! ఒక్కనాడైనా కర్చీఫ్ యిచ్చి పంపించారా యింట్లో! మేము పిల్లల ముఖం చూసి సర్దుకు పోతాం గానీ, లేకపోతే మీ పిల్లలకి చేయవలసిన ఖర్మ మాకేం పట్టింది?

రాజారావు ముఖం వాలి పోయింది

ఈసారి శాంతి అందుకుంది

మేం చెప్పే మాటలు మీకు కఠినంగానే వుండవచ్చు మీరు హెడ్‌మిస్ట్రెస్ దగ్గర మామీద కంప్లయింట్ యివ్వవచ్చు మా వుద్యోగాలు పోవచ్చు అంతే కదా! టెంపరరీ వాళ్లం! ఈ కాన్వెంట్ కాకపోతే మరోటి! కానీ దెబ్బ తినేది మీ పిల్లల భవిష్యత్తే కదా! ఇప్పుడీ చదువు బోడి ఎల్‌కేజీనే అనగలరు మీరు. కానీ భవిష్యత్తులో గట్టిగా నిలబడాలంటే మంచి పునాదిరాయి అవసరం మేం చెప్పే చదువు కూడా పునాది వంటిదే! ఇది పైకి కనబడదు అంతే తేడా!

హెడ్ మిస్ట్రెస్ రంగలక్ష్మి రాజారావు వచ్చాడని విని పరిగెత్తుకొచ్చింది

శాంతీ, ప్రమీలా మౌనంగా అయిపోయారు

ఏమిటలా వచ్చారు? కంగారుగా అడిగింది

అబ్బే ఏంలేదు! మా పిల్లలెలా చదువుతున్నారో కనుక్కుందామని వచ్చాను అన్నాడు రాజారావు

వాళ్లకేం, మంచి తెలివైన వాళ్ళు! అంది రంగలక్ష్మి

అయితే మాత్రం చక్కని పునాది అవసరం కదా! వస్తానండీ, చాలా థాంక్స్!

ప్రమీలకూ, శాంతికీ చెప్పేసి వచ్చి జీపు ఎక్కాడు రాజారావు దూరంగా నిలబడ్డ పిల్లల టా టా చెప్పారు

కాంట్రాక్టరుతో గట్టిగా చెప్పాలి! ఎంత ఖర్చయినా సరే! పునాది మాత్రం స్ట్రాంగ్‌గా, చెక్కు చెదరకుండా వేయమని చెప్పాలి!

జీపు స్టార్టు చేస్తూ అనుకున్నాడు రాజారావు ☐